

Tantervreform a Faipari Mérnöki Karon

Bejó László *

A Faipari Mérnöki Kar évtizedek óta folytat sikeres képzési tevékenységet, elsősorban a faipar, az utóbbi időben pedig egyéb műszaki, informatikai és művészeti képzés területén. Az utóbbi években azonban a Kar egyre több kihívással néz szembe: a műszaki, mérnöki tudományok iránt érdeklődő diákok száma folyamatosan csökken (elsősorban a liberalizált felsőoktatási rendszernek köszönhetően, mely a hallgatók tömegeinek teszi lehetővé a diploma megszerzését komolyabb erőfeszítések nélkül), és a Karra érkező hallgatók felkészültsége és motiváltsága messze elmarad a szükségéstől. Az oktatás sikerének megőrzése érdekében elkerülhetetlen az is, hogy a képzéseket időről időre átgondoljuk, a változó ipari és oktatási környezet igényeihez igazítsuk, miközben a képzés jelenlegi erősségeit és színvonalát megőrizzük.

Ennek érdekében a Kar vezetése átfogó tantervreformot kezdeményezett, az oktatói kapacitás előírások betartása, a képzés hatékonyságának javítása, és az oktatás versenyképességének megőrzése céljából, elsősorban a műszaki képzések területén. A tantervreform koncepcióját az FMK Kari Tanácsa elfogadta, és véleményezték a nemrég végzett diákok és a Kar nemrégiben megalakult Ipari Tanácsadó Testületének tagjai is. Az alábbiakban ennek az elképzelésnek a leglényegesebb elemeit szeretnénk bemutatni:

- Az új, lineáris képzési szerkezetben alapvető fontosságú a képzés egyes szintjeinek (FSZ, alap- és mesterképzés, PhD) pontos definiálása, pozicionálása, annak érdekében, hogy a leendő hallgatókat motiválni tudjuk az egyes szakokra való jelentkezésre.
- A természettudományos alapképzés komoly kihívásokat jelent a diákjaink számára. A tantervreform során megkísérlünk olyan tartalmi és oktatásmódszertani megoldásokat találni (pl. alapozó tárgyak bevezetése), amely elősegíti hallgatóink megfelelő

előrehaladását és motiválja őket ezen tárgyak elsajátítására, az alapképzés színvonalának csökkenése nélkül.

- Az első években az alapozó tárgyak mellett olyan tárgyakat kívánunk bevezetni, amelyek átfogó képet adnak a szakmáról, általános mérnöki szemléletet biztosítanak, és rámutatnak a természettudományos alapismeretek gyakorlati jelentőségére.
- A jelenlegi helyzetben a mereven kialakított szakirányok fenntartása nem látszik célszerűnek. Ehelyett inkább rugalmasan választható képzési modulokat kívánunk definiálni, melyek lehetővé teszik 1-1 szakterület mélységi megismerését, miközben elegendő óraszámot biztosítunk a faipar minden területének általános megismeréséhez is. A további specializációt, a még mélyebb ismeretek elsajátítását a mesterzakok teszik lehetővé, ahol olyan speciális területeken kapnak mélyreható ismereteket a hallgatók, mint pl. az energetika vagy a faépítészet témaköre.
- A jövőben nagy hangsúlyt kívánunk fektetni a Faipari Mérnöki Kar három nagy képzési területének (műszaki, informatikai és művészeti képzés) együttműködésére, szinergiájára. Az érdeklődő hallgatóknak lehetőséget szeretnénk biztosítani más szakterületek egyes ismereteinek elsajátítására is.
- Továbbra is komoly kihívás a hallgatók motiválása, érdeklődésének felkeltése a szakma iránt. Ennek érdekében a 2008-ban sikeresen beindult önálló labor tantárgy szerepe növekedni fog, ami reményeink szerint elősegíti az autodidakta tanulást, az alsóbb és felsőbb éves diákok együttműködését, és – közös projektek definiálásával – az egyes szakterületek erősségeinek ötvözését is.
- A tantervreform-koncepció tartalmaz bizonyos ajánlásokat egyes oktatásmódszertani kérdésekben is. Bár ezek nagy része nem tantervi kérdés, de reményeink szerint

* Dr. Bejó László PhD. oktatási dékánhelyettes, NYME Faipari Mérnöki Kar

elősegíti majd az egyes tantárgyak tananyagának, oktatásmódszertanának megújítását is.

- Komoly kihívást jelent a hallgatók számára a diplomához is szükséges, és a mérnöki állások betöltéséhez elengedhetetlen, korszerű idegennyelvismeret hiánya, amellyel a jelenlegi rendszerben csak az államvizsga előtt szembesülnek a hallgatók. Az új tantervi elképzelés szerint bizonyos nyelvismereti követelmények már jóval korábban megjelenének, gondoskodva a hallgatók megfelelő előrehaladásáról ezen a területen. A magas szintű nyelvismeret az idegen nyelvű képzésben és a diákcsere programokban való részvétel feltétele is lesz.
- Az új tantervekben meg kívánjuk szüntetni a kreditek esetenként előforduló aránytalanságait, és arra törekszünk, hogy az egyes tárgyak kreditszáma valóban a befektetett hallgatói munkát tükrözze, és az óraszámok is ennek megfelelően legyenek meghatározva.
- A tantervreform-koncepció a fentiek mellett foglalkozik a tanulmányutak és a szakmai gyakorlatok kérdésével is. Az előbbieket

tekintetében a költséghatékonyabb és oktatásszervezési szempontból is előnyösebb komplex tanulmányutak felé történő elmozdulás lesz a jellemző, míg az utóbbiak szervezettebb formában, oktatói közreműködéssel valósulnak majd meg elképzeléseink szerint.

Az új tantervek kidolgozása jelenleg folyamatban van – terveink szerint a 2009/2010-es tanévben már az új rendszerben kezdhetik meg a tanulmányaikat a hallgatók, ami az eddigieknél jóval hatékonyabban fogja segíteni őket a tanulmányaik elvégzésében, és a valóban korszerű és jól felkészült mérnökké válásban. A Faipari Mérnöki Kar vezetése és oktatói elkötelezettek a minőségi oktatás iránt, és folyamatosan törekszenek a tananyag és az oktatási módszerek fejlesztésére. Ezúton is szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki szakképzési hozzájárulással, vagy (az innovációs járulék fejében elszámolható) kutatási megbízással támogatja Karunkat ebben a nehéz időszakban, és egyben szeretnénk ajánlani képzéseinket minden kedves érdeklődőnek (ld. a hátoldalon található hirdetést is.)

Faipari mérnökhallgatók sikerei a tudományos diákköri munkában

Divós Ferenc ❖

Az elmúlt évekhez hasonlóan 2008-ban is megrendezésre került a Faipari Mérnöki Kar TDK konferenciája. Bár ez az esemény minden évben sok diákot megmozdít, és rendszerint igen sok figyelemreméltó munka szokott születni ennek eredményeképpen, a zsűri értékelése szerint az idei év munkái különösen kimagaslók voltak. A témák a vizimalom-felújítástól az ad-hoc számítógépes hálózatokon keresztül a faanyag mechanikai tulajdonságaiig nagyon változatos témát öleltek fel, míg külön szekcióban hangzottak el a papíriparral kapcsolatos munkák, melyek olyan érdekes témákat tárgyaltak, mint a farostok ultrahangos feltárása,

könyv vak emberek számára, vagy a nanotechnológia szerepe a papír újrahasznosításában – hogy csak néhány témát idézzünk.

A számos érdekes és sikeres TDK projekt közül külön említést érdemel három dolgozat, amely a Faipari Mérnöki Karon folyó oktatás és kutatási munka különleges elismerését jelenti:

Antalfi Eszter Dr. Fehér Sándor egyetemi docens témavezetésével a bükkábrányi fosszilis maradványok vizsgálatával foglalkozott. A kutatómunka eredményeképpen kiderült, hogy az itt talált 16 lelet a mocsárciprus mellett más fafajt is magába foglal. Külön öröm, hogy az országos jelentőségű felfedezést Karunk egyik

❖ **Dr. Divós Ferenc CSc.** egyetemi tanár, a NYME Faipari Mérnöki Kar TDK bizottságának elnöke

jó képességű hallgatója tette, aki ezért a TDK konferencián elért 2. helyezés mellett a FATE különdíját is megkapta.

Nagy Gábor, Reisz Lajos és Szijártó Tamás a Bosch Rexroth cég Pneumobil versenyére nevezett, melynek keretében a versenykiírásnak megfelelően sűrített levegős meghajtású járművet készítettek, Tatai Sándor egyetemi adjunktus útmutatásai mellett. A versenyen – ahol a járműveknek a végsebesség és az egy palackkal megtehető maximális úthossz tekintetében is bizonyítaniuk kellett – a Kar hallgatói összetett 2. helyezést értek el, egyenesen jó teljesítményükkel maguk mögé utasítva olyan nagy nevű intézmények csapatait, mint pl. a BME, a Miskolci Egyetem és a Széchenyi Egyetem. A hallgatók nem elégedtek meg az elért eredményekkel, ebben az évben új járművel indulnak, melynek vezérlését és mechanikai hajtásláncát is teljesen újratervezték.

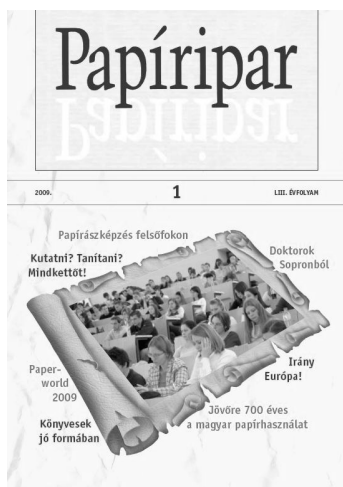
Tari Attila, a Kar kétszakos, formatervező művész és ipari termék- és formatervező mérnök hallgatója tanulmányai mellett egy ergonómikus kialakítású számítógépes terminál tervezésén is dolgozik. Az egyelőre még fejlesztés alatt álló, HypoSpline fantázianevre hallgató bútordarab prototípusa a 2008-as InnoLignum Sopron Erdészeti és Faipari Szakvásáron Közönségdíjat nyert, és várhatóan nagy érdeklődésre tarthat majd számot a gyakorlati felhasználók körében is.

A Kar oktatói büszkék az elért sikerekre, és gratulálnak a fent felsorolt, és az összes többi TDK-s hallgatónak is. A nemrégiben beindult önálló labor tantárgy keretein belül ebben a tanévben még több hallgató vállal aktív szerepet a Kar kutatásaiban, és reméljük, hogy a következő évben még több sikerről számolhatunk majd be. A kutatási munkához örömmel veszünk minden támogatást, amit a Faipari Egyetemi Kutatásért Alapítványon keresztül nyújthatnak a számunkra, pénzadományokkal, vagy az adó 1 %-ának címzett felajánlásával (ld. hirdetésünket az utolsó oldalon.)

A Papíripar folyóirat

Varga Violetta ✧

Az idei évtől megújult tartalommal és formában jelentkezik a hazai papíripari szakma egyetlen folyóirata, a Papíripar. Megőrizve a hagyományt, a lap műszaki-tudományos jellegét, az iparági folyamatokról olyan elemző cikkek, háttérinformációk közlésére vállalkozunk, amelyek – egyfajta iránytűként – mind a papíros, mind a nyomdász olvasótábor érdeklődésére számot tartanak.

Legyen szó a gazdasági környezet alakulásáról, a minőségi követelmények változásáról vagy különböző beruházások tapasztalatairól, a személyes interjúk, újdonságokat bemutató helyszíni riportok és tematikus összeállítások olvasóink útbaigazítását szolgálják, a magazint hagyományvédő (kézműves, papírrestaurátor) írásokkal színesítve. A papírgyártás, feldolgozás és kereskedelem klasszikus témakörei mellett kitüntetett figyelemmel kísérjük a beszállítói piac változásait, valamint a csomagolótechnika és a hulladékgazdálkodás híreit az évente hat alkalommal, egyenként 2500 példányban megjelenő számokban.

Az idei 1. szám fő témája a szakoktatási körkép, amelyben természetesen helyet kap a Nyugat-magyarországi Egyetemen folyó könnyűipari képzés is. Ezen kívül szakirányú tudományos munkával is jelentkezik az Alma Mater lapunkban.

In memoriam Dr. Dalocsa Gábor

Lele Dezső ✧✧

Életének 80. évében, 2008. december 12-én elhunyt Dr. Dalocsa Gábor aranydiplomás gépészmérnök, a műszaki tudományok kandidátusa, nyugalmazott igazgató.

1928. szeptember 1-én Jásztelek községben született. Eredeti szakképzettsége asztalos. 1948-tól kezdve az Állami Ládagyárban, majd a Bútoripari Központban és a MÚFA ES-nél különböző műszaki beosztásokban dolgozott. 1951-55 között a könnyűipari miniszterhelyettes műszaki titkára volt. Ezen időszak alatt elsőként végzett a BME Gépészmérnöki Kar Faipari Szak Esti tagozatán, amelyet a FATE a KIM és az FM kezdeményezésére indítottak. 1955-59 között aspiráns a Leningrádi Erdőtechnikai Akadémián, amelynek eredményeként 1959-ben műszaki tudományok kandidátusa fokozatot szerzett. 1963-ban avatták műszaki doktorrá.

1960-tól a Faipari Kutató Intézet igazgató helyettese, 1964 és 1969 között Prágában a KGST Titkárságon a faipar szakértője. Budapestre visszatérve vezérigazgató a Szék- és Kárpitosipari Vállalatnál, műszaki-gazdasági tanácsadó a Bútoripari Tervező Irodánál, osztályvezető a Faipari Minőségellenőrző Intézetnél. 1979 és 1986 között a Könnyűipari, majd az

Ipari Minisztérium osztályvezetője. Ezután ismét a FAIMEI következett, ahonnan igazgatóként 1990-ben ment nyugdíjba. Gazdasági tevékenységéért számos miniszteri és állami kitüntetésben részesült.

Hivatali munkája mellett társadalmi munkában számos területen tartott előadásokat aktuális műszaki-gazdasági kérdésekről. Közismert volt szakírói tevékenysége; több mint 200 írása jelent meg a szakajtóban. Szakirodalmi tevékenységének tudományos elismeréseképpen Akadémiai Díjban részesítették. Számos faipari szakkönyvnek volt társszerzője. Szakírói tevékenységéért a Faipari Tudományos Egyesület Lugosi Armand

Díjjal tüntette ki.

A Faipari Tudományos Egyesületnek 1950. óta aktív tagja. Hosszú időn keresztül volt vezetője a Műszaki Tudományos Bizottságnak. Tíz éven keresztül az Egyesület főtitkára, több évtizeden át Elnökségének tagja. Társadalmi munkája elismeréseképpen megkapta a Faipar Fejlesztéséért Emlékérmét és a MTESZ Díjat.

Dr. Dalocsa Gábor munkásságával maradandót alkotott a faiparban. Emlékét barátai, a fafeldolgozó ipar dolgozói megőrzik. Hamvasztás utáni búcsúztatásán családtagjai, barátai és a szakma képviselői jelenlétében barátja, dr. Kovács Pál méltatta életútját.

✧ **Varga Violetta** okleveles papíripari mérnök, a Papíripar főszerkesztője

✧✧ **Lele Dezső** okleveles faipari gépészmérnök, a FATE volt főtitkára

Bódogh István emlékülés

Tóth Sándor László ❖

A Faipari Tudományos Egyesület és a Bútor és Faipari Szövetség és 2008. október 14-én emlékülést rendezett Bódogh István, a bútoros szakma nagy öregje születésének 100. és halálának 20. évfordulójára. A Bútor-szövetség székházában tartott összejövetelen huszonnégyen vettek részt és jelen volt leánya Lökösné Bódogh Klára is. A Bútor-szövetség részéről Tóth Eszter nyitotta meg az ülést, az ünnepelt életútját dr. Tóth Sándor ismertette, majd a megjelentek hozzászólásukban idézték fel emlékeiket. Bódogh István, akit „Pista bácsi”-ként ismertek, tiszteltek és szerettek a bútoros szakmában, felejtethetetlen, vidám egyéniség volt, hihetetlen teherbírás, gyakorlatias gondolkodás és tettek, közvetlen modor, emberszeretet jellemezte. A következőkben Bódogh István életútjának főbb állomásait az emlékülésen elhangzottak alapján ismertetjük röviden.

Bódogh István 1908. május 31-én született Budapesten. Apját, Bódog Lajost asztalos művezetőként jegyzi az anyakönyv, anyját Burian Juliannát ferencvárosi lakosként. 1922 és 1925 között Neogrády József asztalosmesternél volt asztalos tanonc.

Dolgozott a Lingel Bútorgyárban, ahol a tulajdonos Lingel Károly felfigyelt rá és 1938 körül külföldre küldte. Ez sokak szerint az akkoriban divatos „valcolás” a segítőkés vendéglátás, tapasztalatszerzése volt. Kielbe került, ahol fávázás repülőket készítettek, és szakmai irányultságú főiskola működött. Itt töltött el 4 évet. Hazatérte után be is nősült Lingelékhez, bekapcsolódott a gyár munkájába. Többször járt rövidebb külföldi tanulmányúton Németországban, Angliában. Feleségével, majd leányával Budapesten, az Üllői úton lakott egészen 1960-ig. Az öreg Lingel 1944-ben átadta neki a gyár vezetését. A II. világháború idején a szovjet csapatok elhordták a bútorgyár készletét.

Bódogh Istvánt, szakmai elismertsége alapján megbízták a Lingel Bútorgyár államosításával. Abban az időben különleges eset volt, hogy egy háború előtti kapitalista vezetőt (talán résztulajdonost is) ezzel a feladattal

bízzanak meg. 1948-tól a Könyvgyártási Minisztérium Faipari Főosztályán 17 évig dolgozott, ő volt az iparági főmérnök. Nagy Józsefné könyvgyártási minisztertől kapta 1963. márciusában a megbízást, hogy a Budapesti Bútorgyár (a volt Lingel Bútorgyár), a Minőségi Bútorgyár, az Egri Bútorgyár, az Otthon Bútorgyár, az Angyalföldi Bútorgyár és az Újpesti Asztalosárugyár összevonásával keletkező új vállalat főmérnöki teendőit lássa el, és haladéktalanul kezdje meg az összevonást. Ez a vállalat lett a Budapesti Bútoripari Vállalat, amelynek első főmérnöke, majd igazgató-főmérnöke volt 1963–1965 között.

1965 és 1987 között a Faipari Gyártástervező, megváltozott nevén a Bútoripari Tervező Iroda, a későbbi Bútoripari Fejlesztési Intézet (BIFI), majd Vállalkozás állományába került szervezési főmérnöki címmel. Eközben zajlott a bútoripari rekonstrukció, ahol a volt tanácsi bútorgyárak (Agria Bútorgyár, Balaton Bútorgyár, Kanizsa Bútorgyár, Szatmár Bútorgyár, Budapesti Bútoripari Vállalat, Szék és Kárpitosipari Vállalat, Tisza Bútoripari Vállalat) rekonstrukciójánál, üzemindításánál kamatoztatták gazdag szakmai tapasztalatát, szervezői készségét, vitalitását. Eljárt a Kecskeméti Asztalos Szövetkezethez is, sőt a Vas megyei Faipari Vállalathoz is, Szentgotthárdra.

Élete végéig gyalupad mellett is dolgozott, odaállt a gép mellé is, gyalult, politúrozott, nemcsak magyarázta, meg is tudta mutatni a szakmai fogásokat. Ifjúkorában aktívan sportolt, a zuglói „Törökőr” ifi csapatában futballozott.

A budapesti Műegyetemen oktatta a faiparosokat, a leendő gépészmérnököket, népszerűek voltak előadásai az Iparművészeti Főiskolán is. Alapító tagja volt a Faipari Tudományos Egyesületnek, a FATE Bútoripari Szakosztályának: ez utóbbinak elnöke 1950–1962 és 1966–1973 között. Számos előadást tartott MTESZ és FATE fórumokon. 1963-ban elsőként kapta meg az Egyesület által abban az évben alapított „Faipar fejlesztéséért” emlékérmét. Bódogh István 1988. november 15-én hunyt el.

Megújul a Faipar

Bejő László ❖❖

Több, mint félszázados fennállása alatt folyóiratunk méltán vívta ki az elismert, tudományos szakfolyóirat rangot. Az utóbbi években, 2002. óta, Dr. Winkler András főszerkesztői tevékenységének köszönhetően a folyóirat elismertsége megmaradt, sőt tovább növekedett. A magas színvonalú, lektorált, angol nyelvű összefoglalóval is ellátott publikációk közlésének köszönhetően ma a Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztálya is elismeri a folyóiratban megjelent cikkeket, mint tudományos publikációkat.

Az utóbbi időben a szerkesztőknek – akik mindannyian a Faipari Mérnöki Kar oktatói is egyben – egyre

kevesebb idejük maradt a folyóirat megfelelő szintű megjelenítésére. Felmerült az az igény is, hogy a Faipar megjelenését, esztétikai és tipográfiai színvonalát is a XXI. század elvárásaihoz kellene igazítani. Ezek miatt az okok miatt a Faipar szerkesztését a 2009-es évfolyamtól kezdve a NymE Regionális Egyetemi Tudásközpontjának műszaki koordinátora, Dr. Varga Dénes végzi. Megújul a folyóirat megjelenése, imázsa, de megőrizzük a legfontosabb értéket: a magas színvonalú, tudományos igényű folyóirat megjelenése iránti elkötelezettséget.

* Dr. Tóth Sándor László CSc., a FATE Budapesti Szervezetének elnöke

** Dr. Bejő László PhD., a Faipar szerkesztője

Faipari Egyetemi Kutatásért Alapítvány

A Henkel Magyarország Kft. által 1995-ben alapított közhasznú alapítvány azzal a céllal jött létre, hogy támogassa a Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Karán folytatott kutatási és oktatási célú tevékenységeket.

Alapítása óta az alapító által biztosított alaptőkéből, több vállalat folyamatos támogatásából, egyéni támogatásokból valamint az adófizetők által befizetett adó közhasznú célra évente felajánlható 1 %-ából összegyűlő pénzügyi alaptól gazdálkodik.

A kiutalt támogatási összeg elsősorban a diplomatervezők és a doktoranduszok kutatási munkáját segítő technikai feltételek megteremtését szolgálja. A támogatások odaítélése pályázati formában történik az alapítvány kuratóriumának elbírálása alapján.

Az Alapítvány közhasznú alapítvány, mely a törvény értelmében jogosult a személyi jövedelemadó 1%-ának fogadására.

Kérjük, hogy mikor ennek eljön az ideje, a 2008. év utáni SZJA bevallásában adójának a társadalmi szervezeteknek adható 1%-át illetően a Faipari Egyetemi Kutatásért Alapítványt (FAEKA) nevezze meg, és egyben e szervezet adószámát adja meg:

Faipari Egyetemi Kutatásért Alapítvány

adószám: 18230044 -1-13

Tudományos cikkek benyújtása a Faipar részére

Kiadványunkba örömmel várjuk tudományos igényű közleményeiket. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a Faipar célja eredeti alkotások közlése, ezért csak olyan cikkeket várunk, amelyeket más újságban még nem publikáltak. A folyóirat magas színvonala és a szerkesztői munka megkönnyítése érdekében kérjük az alábbiak betartását:

- A cikkeket egyszerű formátumban kérjük elkészíteni. (12pt Times New Roman betűk, dupla sorköz, elválasztások nélkül.) A stílusok használatát kérjük mellőzni. Az ilyen formában elkészített cikkek terjedelme max. 10 oldal lehet, az ennél hosszabb munkákat kérjük több, külön publikálható részre bontani.
- A cikkekhez angol nyelvű címet, kulcsszavakat, és rövid (max. 100 szavas) angol és magyar kivonatot kérünk mellékelni.
- A szerzőknél kérjük feltüntetni a tudományos fokozatot (ha van), a munkahelyet és beosztást.
- Az irodalomjegyzéket az első szerző neve szerint, ABC-sorrendben kérjük. Kérjük, ügyeljene a hivatkozások pontos megadására (újságcikkek esetén év, évfolyam, szám, oldalak; könyvek esetén év, a kiadó neve, székhelye, oldalak száma.) Kérjük, a cikken belül a szerző és az évszám megadásával hivatkozzanak ezekre.

- Az ábrákat és táblázatokat a benyújtott anyag végén, külön lapokon kérjük megadni. A táblázatokat és ábrákat meg kell számozni, és címmel ellátni. A szövegben ezekre szám szerint kérünk hivatkozni (1. ábra, 2. táblázat, stb.)
- Az egyenleteket az MS Word egyenletszerkesztőjével kérjük elkészíteni (kivéve egészen egyszerű egyenletek esetében), és szögletes zárójelekkel beszámozni: [1]. A paraméterek esetében a dőlt betűformátum alkalmazását kérjük.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a Faiparhoz beérkező tudományos cikkek lektorálásra kerülnek, ami után azokat, ha szükséges, javításra/átdolgozásra visszaküldjük a szerzőknek. A szerzők javaslatait a lektor személyére vonatkozóan örömmel vesszük.

FIGYELEM! A Faiparba örömmel várjuk egyéb közlemények (híradások, beszámolók,

A végleges, javított szöveget, elektronikus formában kérjük. A kéziratokat a következő címre várjuk:

Bejó László

NymE Fa- és Papíripari Technológiák Intézete
Sopron
Bajcsy-Zsilinszky u. 4.
9400

E-mail: LBEJO@FMK.NYME.HU
Tel./fax: 99/518-386